

Viides varsinainen sukujuhla

vietettiin kaksipäiväisenä Hankasalmella

Kesäkuun 19. ja 20. päivinä 2004 kokoontuivat Janhusten ja Janhosten sukuseuran jäsenet Hankasalmelle viidenteen varsinaiseen sukukokoukseen ja kesätapaamiseen. Tilaisuus pidettiin ensimmäistä kertaa kaksipäiväisenä hotelli Revontulussa.

Lounaan jälkeen Nana Abruquah kutsui afrikkalaisen rummutuksen myötä kokousyleisön koolle kuuntelemaan Helsingin yliopiston Aasian ja Afrikan kielten ja kulttuurien laitoksen professorin Juha Janhusen esitelmää "Kulttuureiden kohtaaminen". Juha

RETKELAISET KUVATTUNA JANHOLAN PIHALLA

Lauantaina kokoonnuttiin Revontulisaliin, jossa hallituksen puheenjohtaja Tauno Janhonen totesi tervetuloitotuksessaan laatuajattelun tulleen jo sukuseurankin toimintaan. Lisäksi hän esitti esimerkein kahdesta sukuhaarasta viisitoista polvea.

Janhusen isän isä oli Emil ja isä Pauli. Isän isä keräsi itämaisia antiikkiesineitä ja maalauksia, josta tuli kipinä pojanpojalle tutkia Pohjois-, Keski- ja Itä-Aasian vähemmistökansojen kieliä ja kulttuureja.

Lehden sisältö:

Viides varsinainen sukujuhla	2
Viides varsinainen sukujuhla	2
Viides varsinainen sukujuhla	2
Kuukaudes toimintakausi	3
Toteutunut unelma	4
Kuvatestit valokuviin	5
Kuudes toimintakausi alkoi	6

Pentti Pöyhönen, puheenjohtaja

Simolankatu44, 33270 TAMPERE

*☎ (03) 344 1888 k. GSM 0400-634767
Email: pentti.poyhonen@sci.fi*

Viides varsinainen sukujuhla.....

Esitelmässään Juha Janhunen mainitsi, että Kiinassa asuu noin 100 miljoonaa ihmistä, jotka eivät puhu kiinan kieltä. Paljon on myös sellaisia, joilla ei ole omaa kirjoitettua kieltä. Mikäli kirjoitusta tarvitaan, se tehdään kiinaksi. Juha Janhunen löysi 1980-luvulla Mantsuriasta hamnikanit, kansan, joka koostuu noin 2000 henkilöstä. He ovat paimentolaisia, joilla on oma kieli ja jotka asuvat jurtissa ja vaeltavat leirintäpaikasta toiseen puuttomalla arolla. He elävät pitkälle omavaraistaloudessa ruokanaan keitetty lampaanliha. Liikkuminen tapahtuu pääosin ratsain, mutta nykyisin on myös joitakin moottoripyöriä ja maastoautoja.

Länsi-Kiinassa, Kokonorin järviolueella, on paljon eri kieliä. Vuoret rajaavat alueen laaksoiksi, joissa lähes jokaisessa on oma kieli. Noin 10.000 henkilöä voi muodostaa yhden kieliryhmän. Uskonnoiltaan he ovat muslimeja tai budhalaisia. Mongolit ovat luku- ja kirjoitustaitoisia. Tsingiskaenin aikainen kirjoitustapa luetaan ylhäältä alas.

Juha Janhusen esitelmä oli todella mielenkiintoinen, jota noin 60 sukuseuran jäsentä kuunteli hievahtamatta ja esitti lopuksi kysymyksiä sekä pyysi esitelmöitsijältä kielinäytteitä.

Päivän ohjelma jatkui taivalluksella suvun jalanjäljillä nykyajan pilkkateitä seurailien Sauvamäen Janhulasta Niemisjärven Janholaan ja edelleen Halttulan Vilholaan. Janhula on ollut suvun hallussa 1618 lähtien ja esittelyn siellä suoritti Mika Janhunen. Janholassa talon vaiheita valotti Tapio Janhonen ja vaimonsa Raija suoritti mehutarjoilun. Tapion ja Raijan poika, Mikko, on talon 18. isäntä. Vilholassa Matti Janhonen kertoi oman kotinsa vaiherikkaasta menneisyydestä.. Matkaa taitettiin paikasta toiseen vanhalla museoautolla.

Sunnuntai alkoi kunniakäynnillä Hankasalmen sankarivainajien muistomerkillä, jossa kukkatervehdyksen laskemisessa hallituksen puheenjohtajaa avusti Ulla Käppi.. Kukkatervehdys laskettiin myös kirkon vieressä olevalle esi-isän haudalle Ester Janhosen toimesta.

Jumalanpalvelukseen Hankasalmen kirkossa sukumme osallistui aktiivisesti. Raimo Janhunen esitti kanttorin säestyksellä hartaita säveliä, Soile Janhunen luki päivän tekstin ja Raija Janhonen, Kaija Skog, Rauno Janhunen ja Risto Janhonen suorittivat kolehdin keruun. Hankasalmen kappalainen Sirpa Korhonen huomioi saarnassaan laajasti sukuseuran jäsenten läsnäolon. Saarna on kokonaisuudessaan tässä lehdessä.

Sunnuntailounaan jälkeen siirryttiin kokoustiloihin. Hankasalmen kunnan kehitysjohtaja Markku Laitinen, itsekin innokas sukunsa tutkija, esitti kunnan tervehdyksen. Hän totesi Hankasalmen kunnan olevan aktiivinen toimija, jolla on vakaa talous. Aukkaita on 5.600, mutta kesäaikaan 1700 loma-asunnon myötä asukasluku lähentelee 10.000 henkilöä. Kunnassa on Markku Laitisen mukaan tarjolla sekä hengen että ruumiin ravintoa.

Jatkuu

Viides varsinainen sukujuhla.....

**TAUNO JANHONEN OHJENTAA
KUNNIAKIRJA RAUNO JANHUSELLE**

Kunnan tervehdyksen jälkeen Tauno Janhonen ja Rauno Janhunen esittivät toteuttamiaan serkusten tapaamisia, Pentti Pöyhönen kertoi Albin Janhosesta ja Erkki Ohra-aho esitti oman sukututkimuksensa Keuruun Janhosista.

Oli aika varsinaisen sääntömääräisen sukukokouksen, jonka puheenjohtajan tehtäviä

hoiti ansiokkaasti Kauko Janhonen, ei edes ukkosmyrsky sekoittanut papereita. Kokoukseen osallistui hiukan yli 50 sukuseuran jäsentä. Hallitukseen saatiin edellisen kokouksen tapaan nuorta verta, mutta jatkuvuuskin säilyi. Kokouksen lopuksi Tauno Janhonen luovutti toiminnan alusta saakka hallituksessa olleelle, mutta nyt eroavalle, Rauno Janhuselle, sukuseuran kunniakirjan, järjestysnumeroltaan kuusi.

Kokonaisuudessaan jäi se käsitys, että kaksipäiväisestä tapaamisesta pidettiin. Kovasti tuntui olevan asioita sekä tuttujen että tuntemattomien sukulaisten kesken.

**PENTTI PÖYHÖNEN
TAMPERE**

Kuudes toimintakausi alkoi

Hankasalmella pidetyn viidennen varsinaisen sukukokouksen jälkeen siirryttiin kuudennelle kolmivuotiselle toimintakaudelle. Sukukokouksen jälkeisessä hallituksen kokouksessa uusi hallitus järjestäytyi ja allekirjoittanut valittiin uudeksi puheenjohtajaksi. Enoni, Tauno, on toiminut hallituksen puheenjohtajana koko seuran toiminnan ajan ja tehnyt työn erinomaisesti. Tauno halusi itse luovuttaa ruorin muille, mutta onneksi saimme hänet vielä hallitukseen, että saatiin turvattua toiminnan jatkuvuus. Uuden hallituksen keski-ikä on paljon alhaisempi kuin edellisen, eli saatiin nuoria, vireitä jäseniä lisää. Pysin toimimaan sukuseuran toimintasuunnitelman mukaisesti ja otan kaikilta mielelläni vastaan kehittämisideoita. Tunnistan tehtävän

haasteelliseksi, mutta tukeudun toimissani hallitukseen ja kaikkiin sukuseuran jäseniin.

Hallitus on aloittanut toimintansa. Varsinaisen sukukokouksen kesäkuussa hyväksymä toimintasuunnitelma vuosille 2004-2006 on saanut jo hiukan täsmennyksiä. Sukuseuran tulo- ja menoarvio vastaaville vuosille asettaa toiminnalle tietyt reunaehdot. Painotan kuitenkin voimakkaasti, että kaikki sukuseuran jäsenet ottaisivat aktiivisesti osaa seuran toimintaan ja kertoisivat ideoitaan hallitukselle.

Jatkuu

Kuudes toimintakausi alkoi

Niitä voi esittää kenelle hyvänsä hallituksen jäsenelle postin välityksellä, sähköpostilla, puhelimella tai henkilökohtaisen tapaamisen yhteydessä.

Hallituksen sisällä on organisoitu nopea tiedonvälitys kokoustiheyden tai paremminkin harvuuden vuoksi. Esimerkkinä ideointikohteista on: Miten saadaan sukuseuran jäsenmäärä nousemaan 210 henkilöstä ylöspäin?

Varsinaisessa sukukokouksessa keskusteltiin sukulehdestä. Lehden tiedottaja jäi pois toiminnasta ja hallituksen tehtävänä on varmistaa lehden ilmestymisen jatkuminen. Toimituskunta, johon kuuluu Tauno, Risto ja Pentti, kokoavat lehteä kollektiivisesti. Hallitus on päättänyt, että ainakin toistaiseksi lehti ilmestyy kotiinkannettuna lehtenä kaksi kertaa vuodessa. Myös tässä yhteydessä toivon kaikkien sukuseuralaisten mukanaoloa. Lähettäkää

toimituskunnan tai hallituksen jäsenille artikkeleja tai vinkkejä niiden aiheista. Tätä toivotaan varsinkin seuran nuorilta jäseniltä, että saisimme valotettua eri sukupolvien näkemyksiä. Pienimuotoisistakin sukutapahtumista voi saada kiinnostavaa jutun juurta.

PENTTI PÖYHÖNEN

TAMPERE

TOTEUTUNUT UNELMA

Seison kirkasvetisen Haukiveden rannalla. Edessäni on laaja ulappa. Vuosien odotuksen jälkeen minä ja mieheni Lauri olemme lähdössä pikkuserkkuni Osmo Tulilahden ystävällisellä opastuksella isäni Odi Albin Janhusen synnyinsaareen Hevossaloon. Sää iloitsee kanssani: Sinisellä taivaalla muutama kumpupilvi kisailee auringon kanssa. Vesi kimmeltää. Kolmen kilometrin matka hurauttaa Osmon moottoriveneellä joutuisasti. Katseeni seuraa kiinteästi matkan kohdetta.

Kierrämme saaren vesitse. Mitä lienen kuvitellut saaren koosta, hämmennyn. Kokonaispinta-ala on peräti 250 ha.

Rantaudumme pieni liikahdus sydämessäni. Edessäni on nyt asumaton saari, joka kerran oli isäni, hänen veljensä ja serkkujensa leikkitalon ja uimapaikka.

Kiviraunio on merkinä torpasta, jossa isäni oletetaan syntyneen. Saarella sijaitsi aikanaan kolme torppaa. Suurehko torppa tai pieni talo, johon nyt tutustuin, on ollut vuosisadan alkuvuosilta, tosin uudelleen huollettuna.

Osmo esitteli meille riihen, joka on ollut

pystyssä ensimmäisen esi-isän Adam Dillströmin ajoita. Hän muutti saareen Putkisaloon torppariksi 2.2.1872. Muuttaessaan näiden hyvien kalavesien keskelle, hän sai viiden vuoden vapautuksen possakasta eli taksvärkistä. Hänen oli raivattava kaskea hehtaari ja toimitettava kalaa Putkisaloon hovin tarpeisiin.

Myöhemmin possakkana oli 40 miestyöpäivää. Possakkamatka sujui mukavasti talvella. Kesällä oli hevosia uitettava kolmen saaren kautta. Matkaa kertyi 10 kilometriä.

Saaren torpparien lapset avioituivat keskenään. Antti Juho Antinpoika Janhunen Henriikka Dillströmin ja Katarina Lovisa Janhunen Albin Dillströmin kanssa.

Henriikalle ja Antille syntyivät pojat Odi Albin ja Bernhard. Antti Juho Antinpoika oli seppä.

JATKUU

Toteutunut unelma

Oppaamme tietää pajan paikan läheltä rantaa. Sen rauniot nukkuvat nyt kukkaniityn sylissä. Isoisäni muutti avioeronsa jälkeen 1914 Varkauden Niinimäkeen. Pojista nuorin, Bernhard jatkoi seppänä siellä. Vanhin poika Odi, minun isäni, muutti Kajaaniin 1914. Hänestä tuli sähköylimontööri. Sukukirjamme mukaan tällaisia etunimiä ei suvussa muilla ollut.

Bernhard-setäni muistutti ulkonäöltään Dillströmmien sukua. Hän oli pienikokoinen ja ruskeasilmäinen. Isäni taas muistutti Janhusia. Hän oli hieman kookkaampi ja sinisilmäinen.

Hevossalon rannalta kaivan muutaman ranta-asterin juurineen. Toivon, että ne viihtyisivät nykyisen kotini järvenrannalla. Kukkien sini on muistuttamassa minua isäni katseesta.

TALO SAARESSA

**SINIKKA KOSKINEN
SAARIJÄRVI**

Kuvatekstit valokuvaan

V. 1926 hankki sähköylimontööri Odi Albin Janhunen putkiradion. Kuvassa hänen tätinsä Katariina Dillström o.s. Janhunen miehensä ja poikansa kanssa kuuntelemassa radiolähetystä kuulokkeilla. Kuvan on ottanut Odi Janhunen, jonka harrastuksiin kuului myös valokuvaus. Paikkakunta oli Sortavala. – Kyseessä saattaa olla ruotsalainen Radiola-vastaanotin. Kuva Sinikka Koskisen perhealbumista.

V. 1927 koontui joukko sukulaisia ja ystäviä Varkauden Niinimäkeen Bernhard Janhusen kotiin kuuntelemaan uutisia. Radiossa oli kolmet kuulokkeet ja kaiutin. Kuvan on napannut Bernhard Janhunen. Kuva Sinikka Koskisen perhealbumista.

Saarna Hankasalmen kirkossa 20.6.2004

3. Sunnuntai Helluntaista Evankeliumi: Luuk.14: 16-24 Meitä on kutsuttu juhlaan. Eri puolilta Suomea ja ulkomailtakin asti Janhosia ja Janhusia on kutsuttu tänne sukuseuran kokoontumiseen Kesä on juhlien aikaa: Joissakin kodeissa on näinä päivinä ristiäisjuhlia. Viime sunnuntaina täällä kirkossa oli konfirmaatio, nuorten rippijuhla. Kesä on häiden aikaa.

Keskellämme on myös niitä omaisia, jotka ovat viettäneet surujuhlaa, viime päivinä on saatettu haudan lepoon läheinen ihminen. Lähes jokainen meistä jossakin elämänsä vaiheessa käy läpi ja kohtaa nämä juhlat; ristiäiset, rippijuhlat, häät ja hautajaiset. Nykyisin ovat myös sukujuhlat yleistyneet. Jokaista meitä koskettaa ja jokaiselle kuuluu myös se kutsu jonka tämän päivän sanoma meille esittää eli kutsu Jumalan valtakuntaan. Luonnossa elämme alkukesän parhainta aikaa, vaikka hellettä ei ole ollutkaan. Kaikkialla kasvu etenee ja puhkeaa kukkaan. Luonto kertoo Jumalan hyvyydestä ja siitä, että Hänen rakkautensa koskettaa meitä. Elämme myös aineellisen runsauden keskellä.

Meille nykypäivän ihmisille se tuo monenlaisia huolia ja kiireitä, jättää meidät usein yksinäisiksi ja tyhjiksi, eikä tyydytä sisimpämme todellisia tarpeita. Tämän sunnuntain evankeliumitekstissä meitä kutsutaan Jumalan valtakuntaan. Jeesus kertoo vertauksen suurista pidoista. Juhlien, pitojen isäntä on Jumala.

Hän kutsuu luokseen ja yhteyteensä meitä iloinemme ja suruinemme, kiittämään, pyytämään voimia, huojennusta huoliimme ja murheisiimme, anteeksiantamusta erehdyksiimme. Jeesuksen kertoman vertauksen jokaisella yksityiskohdalla on hengellinen merkitys: Kutsujen isäntä on siis Jumala. Kutsuttuja olivat ensin juutalaiset, mutta heidän torjuttuaan Jeesuksen julistaman ilosanoman kutsuttiin myös muiden kansojen jäsenet, lopulta kaikki ihmiset. Suuret pidot on varsinaisesti se taivaallinen juhla jota vietetään kerran tulevassa ajassa, Taivaassa. Mutta vielä on tilaa siinä juhlapöydässä, johon meitä seurakunnan messussa sunnuntaisin kutsutaan. Jokainen jumalanpalveluskin on juhla.

Päivän evankeliumissa kerrottiin, että juhlien

isäntä on järjestänyt pitopöydän, juhla-aterian. Tähänkin jumalanpalvelukseen liittyy myös juhla-ateria, ehtoollinen. Saatamme ajatella, että olemme arvottomia ottamaan kutsun vastaan. Tai käsitämme kristillisyytemme liian usein raskaaksi velvollisuudeksi. Kutsu on kuitenkin useimmiten lahja. Isäntä maksaa viulut. Ehtoollisateria on anteeksiantamuksen ja yhteyden paikka meille, jotka hyvinvoivinkin olemme nälkäisiä. Ja omavaraisinkin olemme eristäytyneet toisistamme ja tulleet yksinäisiksi. Ehtoolliselle, koko kansan pitopöytä, kutsutaan henkilökohtaisesti. Esteenä eivät ole syntimme ja pahuutemme, ei edes uskomme vähyys. Sillä ehtoollinen on anteeksiantamusta ja lisää uskoa tarvitsevien pitopöytä. Ehtoollispöydässä me ansiottomat saamme olla Vapahtajamme palveltavina, ottaa Hänet vastaan leivässä ja viinissä ja kuulla henkilökohtaisesti armon ja anteeksiannon sanat: "sinun puolestasi annettu ja vuodatettu". Jeesuksen kertoma vertaus kertoo sen lohduttavan asian, että Jumala ei takerru ulkonaisiin seikkoihin kun Hän kutsuu meitä yhteyteensä.

Jatkuu

Saarna Hankasalmen kirkossa

Vertauksessa tuo asia tuli esille seuraavalla tavalla. Kutsu juhliille ei kelvannut niille joille se toiseen kertaan jo esitettiin - he esittivät erilaisia verukkeita, esimerkiksi kiireeseen vedoten, työhön ja omaisuuden hoitoon liittyen. Näiden tekosyiden perusteella he eivät juhliin tulleet. Niinpä isäntä käski kutsua juhliin kaikenlaisia kansaa, ihmisiä toreilta ja laitapuolen kulkijoita, syntyisiä, sairaita ja monin tavoin puutteellisia, muiden hylkimiä - niin- sitä he olivat ehkä muiden ihmisten mielestä, mutta Jumalalle he olivat tärkeitä ja arvokkaita juhluvieraita. Jumalan kutsu ei erottele, vaan kohdistuu kaikkiin ihmisiin, omistamaan lupauksen Hänen antamastaan armosta ja voimasta. Raamattu osoittaa, että verukkeet, tekosyyt, ovat yhtä vanhoja kuin ihmisyyys. Kun Aatami söi kiellettyä hedelmää, hän turvautui tekosyyhyn: Nainen, jonka Sinä, Jumala, annoit minulle kumppaniksi, antoi minulle sen puun hedelmän, ja minä söin.... . Ja Eeva sanoi: Käärme minut petti ja minä söin.... . Meneekö Jumalan valtakunnan kutsu tänä päivänä "harakoille" niin kuin Jeesuksen aikaan, kun me esitämme verukkeita? Omaisuus ja työ ja perhe ovat Jumalan luomia asioita ja tehtäviä ja Jumalan lahjoja meille ja siten arvokkaita. Näin maaseudulla näihin aikoihin heinätyöt on tehtävä, jos vain Luoja keliä suo.

Perheelle ja aviopuolisolle on hyvä antaa aikaa, jotta voisimme setviä kaikenlaisia yhteisiä asioitamme ja perhe pysyisi koossa. Jeesuksen kertomassa vertauksessa ei ole tarkoituksena kehottaa meitä hylkäämään perheemme tai jättämään arkisen työmme. Vaan vastakkain ovat kaksi elämänasennetta: ihmisen halu itsekkäästi hallita ja jäsentää elämäänsä ja maailmaansa tai suostua Jumalan pelastustekoon, ojentautua elämänsä hahmottamiseen Jumalasta käsin. Ja monella on tänä päivänä aina kiire jostakin johonkin. Niin kiire, että jotain tehdessä ajatus on jo seuraavassa asiassa, eikä koskaan läsnä siinä, mitä juuri parhaillaan on tekemässä. Jumalan kutsun edessä joudumme tarkastelemaan oman elämämme ja arvomaailmamme perusteita.

Soile Janhunen

Hallitseeko meitä etujen hankkiminen, saadun hyvän pitäminen ja kartuttaminen ja itsekäs omien halujen toteuttaminen. Vai ojentaudummeko koko elämässämme Jumalaan, tunnustammeko Hänet hyvyystemme lähteeksi, kyselemmekö elämämme suuntaa Hänen sanansa valossa? Janhusten ja Janhosten sukuseuran jäsenlehdessä, toukokuun numerossa, kerrotaan mielenkiintoisia asioita suvun vaiheista. Eräästä suvun esi-isästä, Sulo Henrik Janhusesta, kerrotaan että hän lähti Joroisista, suvun vanhoilta asuinpaikoilta Helsinkiin ja teki historiaa joka näkyy vieläkin pääkaupungin kaupunkikuvassa. Hän oli perustaja-osakkaana taloyhtiössä joka rakennutti Helsingin ja koko Suomen ensimmäisen rivitalorakennuksen eli rivarin, kuten paikallisella slangilla asia ilmaistaan. Puu-Vallilassa sijaitseva rakennus säästyivät sodan pommituksilta, neljä sukupolvea Janhusia on siinä ehtinyt asua. Rakennus on museoviraston suojelukohde.

Jatkuu

Saarna Hankasalmen kirkossa

Poikamiehenä ollessa tämä Janhusten esi-isä sai tuon hankkeen aikaan. Hän oli touhukas, mutta ei siinä ollut kaikki elämässä. Sukuseuran jäsenlehti kertoo; Helsinkiin muualta muuttaneet ohjautuivat seurakunnan järjestämiin tilaisuuksiin, seurakunnan toimintaan, ja sillä oli oma siunauksensa: Tätä kautta tutustuttiin toisiin muulta tullessiin ja jopa perustettiin perheitä toistensa kanssa. Tällä tavoin tuo äsken mainittu Janhusten esi-isä löysi puolison Seurakunnan toiminnan piiristä. Nyt Janhuset ja Janhoset ovat täällä juurillaan. Hämäläis-savolainen suku, sen esi-isät ja esi-äidit ovat tulleet 1600-luvun alussa pilkkateitä pitkin Joroisista tänne Hankasalmelle.

On hyvä olla tietoinen juuristaan. Juuret ovat osittain näkymättömissä. Juuret ovat kaiken elämän ja kasvun perusta. Juuret tarvitsevat hoitoa. Ihmisen mieli, sielu tarvitsee hoitoa, jota jaksaisimme. Siksi on tarpeen hakeutua Jumalan läheisyyteen, sinne missä voi kuulla Jumalan kutsun, Hänen sanansa hoitoa. Saattaa olla, että antaessamme hiljaisuudelle luvan astua sydämeemme, alkaa tehtävien ja työkutsujen arvojärjestyskin vähitellen muuttua. Alamme yhtäkkiä nähdä ihmisiä lähellämme, alamme kuulla, mitä heillä on meille asiaa. Ja alamme nähdä kaikenlaista kaunista ympärillämme. Ja jotenkin alamme viettää ikään kuin juhlaa Jumalan kanssa aivan arkisena päivänä. Alan ymmärtää

koko elämäni vastauksena Jumalan kutsuun. Jumalan läsnäolo kantaa minua lepona ja pitää minut ehjänä keskellä tätä niin moneen suuntaan vetävää aikaa.

KAPPALAINEN SIRPA KORHONEN

Retkelaiset sauvamain janholan pihassa

Nettiosoitteita sukututkimuksen tueksi

<http://www.genealogia.fi> tai <http://www.genealogia.org>

Osoitteet vievät Suomen sukututkimusseuran aloitussivuille.

<http://www.genealogia.fi/historia/>

Historiakirjoja tallennetaan Hiski-tietokantaan vapaaehtoistyönä. Alueilla, joilla tallennus on tehty tai pitkälle edistynyt, on helppo tehdä sukututkimusta. Tietokannasta saa koottua helposti sukupuun rungon. Kaikki tiedot on kuitenkin syytä tarkistaa alkuperäisistä lähteistä.

<http://kotisivu.mtv3.fi/senila/sukututkimus.htm>

Kotisivu, jolla laaja valikoima suomenkielisiä sukututkimuksen peruslinkkejä: arkistoja, tietokantoja yms. Hyvä ”osoitekirja” selaimen suosikkeihin.

<http://digi.lib.helsinki.fi/>

Historiallinen sanomalehtikirjasto 1771-1890. ”Helsingin yliopiston kirjasto digitoi *kaikki* Suomessa vuosina 1771-1890 ilmestyneet sanomalehdet ja ne tulevat saataville tämän palvelun kautta. Valmistuessaan vuonna 2007 sanomalehtikirjasto sisältää 165 nimekettä ja noin 900 000 sivua.” Tästä osoitteesta löytyy lihaa luulle. Hakujen teko vaatii mielikuvitusta, mutta voi tuoda mielenkiintoista tietoa esivanhemmista.

<http://www.migrationinstitute.fi/emreg/index.php>

”Vuonna 1989 perustettu siirtolaisrekisteri palvelee sekä sukuhaarojaan tutkivia suomalaisia sukututkijoita että suomalaisia juuriaan etsiviä siirtolaisten jälkeläisiä ulkomailla. Tietoja voidaan käyttää myös tieteelliseen tutkimukseen. Rekisterin pää tietokantoja ovat lääninhallitusten ja maistraattien passiluettelot, Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiön matkustajaluettelot, ulkomailla kuolleita suomalaisia koskeva ulkoasiainhallinnon aineisto sekä ns. lehti- ja kirjallisuusviitetietokanta. Niiden lisäksi rekisteriin kuuluu kymmeniä pienempiä atk-tietokantoja ja muita hakemistoja.” Henkilöiden nimitiedot ovat ilmaisia, 10 euron vuosimaksulla rajaton käyttö. Täältä löytyvät siirtolaisiksi lähteneet.

Nettiosoitteita sukututkimuksen tueksi

<http://www.ellisland.org/default.asp?>

Ja täältä voi tarkistaa, näkivätkö he Vapauden patsaan. Osoitteesta löytyy Yhdysvaltoihin Ellis Islandin kautta saapuneiden rekisterin tietokanta.

<http://www.michigan.gov/hal/>

Michiganin osavaltion historiasivut (eng).

<http://www.archives.gov/welcome/index.html>

Yhdysvaltain kansallisarkisto (eng).

<http://www.makupalat.fi/histori3.htm>

Eri kaupunginkirjastoilla on omat sukututkimuslinkit, tämä on Hämeenlinnan.

SOILE JANHUNEN,
NURMES TIINA KIVELÄ,
JYVÄSKYLÄ

Janhusten ja Janhosten sukuseura ry.

Hallituksen järjestäytymiskokous

Hallitus piti sukujuhlan jälkeen järjestäytymis kokouksen, jossa tehtävät jaettiin seuraavasti: Puheenjohtaja Pentti Pöyhönen, varapuheenjohtaja Soile Janhunen, sihteeri Henri Janunen, rahastonhoitaja Tapio Janhonen ja jäsenenä Tauno Janhonen, Tiina Kivelä, Matti-Pekka Janhunen, Risto Janhonen ja Kaija Skog.

Apuraha

Sukuseuran hallitus on päättänyt myöntää suku-tutkimuksiin apurahoja. Hallitukselle osoitetut perustellut hakemukset voi lähettää puheenjohtajan osoitteeseen.

*Janhusten ja Janhosten sukuseura ry:n
hallitus*

Seuran kotisivu toistaiseksi osoitteessa:

<http://www.kotiposti.net/abruquah>

Tämä lehti on monivarisena tässä osoitessa

Janhusten ja Janhosten suku-seuran hallituksen jäsenten

yhteystiedot:

Pentti Pöyhönen, puheenjohtaja

Simolankatu44, 33270 TAMPERE

☎ (03) 344 1888 k. GSM 0400-634767

Email: pentti.poyhonen@sci.fi

Soile Janhunen, varapuheenjohtaja

Tervapurontie 2, 75500 NURMES

☎ (013) 432 084 k.

Email: soile.janhunen@oyk.pkky.fi

Henri Janhunen, sihteeri

Alkutie 44 D, 00660 HELSINKI

☎ (09) 724 3439 k. GSM 0500-504 800

☎ (09) 310 430 66 t.

Email: Henri@janhuset.net

Tapio Janhonen, rahastonhoitaja

Häppäläntie 84 (Janhola), 41490 NIEMISJÄRVI

☎ (014) 845 407 k. GSM 040-865 1759

Email: tapio.janhonen@reppu.net

Tauno Janhonen

Kallioportti 24, 05200 RAJAMÄKI

☎ (09) 290 1612 k. GSM 040-513 1124

Email: tauno.jan@luukku.com

Tiina Kivelä

Lokintie 18 A, 40400 JYVÄSKYLÄ

GSM 0400-736 842

Email: 33614@jypoly.fi

Matti-Pekka Janhunen

Mällinkatu 23, 48600 KARHULA

☎ (05) 264 778, GSM 040-767 2682

Email: mattipekka.janhunen@pp.inet.fi

Risto Janhonen

Nahkurinpiha 26, 02400 KIRKKONUMMI

☎ (09) 296 2780. GSM 050-497 7780

Email: risto.janhonen@kolumbus.fi

Kaija Skog

Koronakuja 4 A 8, 02210 ESPOO

☎ (09) 888 1388 k. GSM 040-510 0546

Email: kaija.skog@yle.fi

Julkaisija: Janhusten ja Janhosten sukuseura ry.

Toimituskunta: Pentti Pöyhönen (päätoimittaja), Tauno Janhonen, Risto Janhonen . Lehdelle tarkoitettu materiaali lähetetään toimituksen osoitteella: Pentti Pöyhönen, Simolankatu 44, 33270 TAMPERE

Tähdellistä muistettavaa

Jäsenmaksu: Tämän lehden välissä on jälleen vuo-tui-nen jäsenmaksun pankkisiirtolomake. Jos on jotain epäselvää maksun suhteen, ota yhteys rahastonhoitaja Tapio Janhoseen. On hyvä muistaa, että ajallaan suoritettu jäsenmaksu varmistaa sukulehden saamisen myös jatkossa. Jäsenmaksu on 10 euroa.

Osoite on tärkeä: Jos osoitteesi on muuttunut tai lehtemme tulee virheellisellä osoitteella, ilmoita siitä rahastonhoitaja Tapio Janhoselle, joka ylläpitää jäsenrekisteriä.

Jos muutat, muista osoitteenmuutos myös sukuseuralle!

Jos sinulla on ulkomailta asuvia suomea ymmärtäviä sukulaisia, lähetä heidän osoitetietonsa jollekin hallituksen jäsenelle. Lähetämme heille näytelehden ja tietoja sukuseuran toiminnasta.

Painopaikka: NurmiPrint OY, Nurmijärvi

Sivujen valmistus: Nana Abruquah

c/o Pentti Pöyhönen,
Simolankatu 44, 33270
TAMPERE